

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Pártszervezés.

Pécs, 1900. július 20.

A legutóbbi választásnál a függetlenségi párt tagadhatatlanul nagy tért vesztett. Ha ennek az okai után kutatunk, nem szabad megállapodnunk annál a halatlan brutálitásnál és szemérmetlen vesztegetésnél, a mely a Bánffy-féle választási hadjáratot jellemezte. Igaz, hogy ez megdöbbentő réseket tört a függetlenségi választóknak azelőtt rendithetetlen soraiban, de hogy a hatalmi erőszak s a Judáspénz oly eredményesen dolgozhatott közöttük, annak mélyebben fekvő okai is voltak, a melyek kipróbált ellenállási képességüket elernyesztették s előkészítették a talajt a mételey befogadására és sikeres tenyésztésére.

Ilyen ok volt először is népünk rohamos elszegényedése, a mely a szokottnál is nagyobb csábítóerőt kölcsönzött a vesztegetők által két marokkal szórt bűnös pénznek. Ez azonban magában véve még nem magyarázza meg választóink tömeges eltántorodását, mert hisz szegénység volt máskor is s a lélekkufárok akkor is spekuláltak rá; de a közönségben megvolt még az az egészséges közérzés, a mely a gyalázat bélyegét sütötte a megtántorodottak homlokára és közmegevetéssel sujtotta azokat, akik hitvány pénzért áruba bocsátották meggyőződésüket.

Ezt a közérzést a Bánffy-választások csaknem teljesen kiolték népünkben, amely-

nek nem voltak apostolai, akik kiűzték volna a kufárokat a szentélyből és szították volna az önzetlen hazafiság szent lángját. Ellenkezőleg, pártunk jelöltjei közül sokan elkövették azt a meg nem bocsátható vétkeket, hogy az ellenséget a saját fegyverével akarták megverni s maguk is beálltak lélekvasárlóknak. Boldogulni persze eszközeiknek aránylag elégtelen voltánál fogva nem tudtak, de sikeresen közreműködtek annak az ideális fölfogásnak a lerontásán, a mely a magyar népet politikai jogai érvényesítésénél előbb oly dicséretesen jellemezte.

S hogy ez megtörténhetett, az tisztán pártunk szervezetlenségén mulott, mert hisz a párt vezetői, országgyűlési képviselőink maguk is leszálltak arról az ideális magaslatról, a mely a függetlenségi zászlót oly hatalmassá, oly vonzóvá tette a romlatlan nép szemében. A személyes ambíció sugalta intrikák, a gyűlölködő torzalkodások akkor robbantották szét az egységes pártot, amikor annak országos szervezése forgott szóban. A pártnak így keletkezett két árnyalata ugyanazt a közjogi programot vallotta magáénak, a közgazdaság és közgazdaság kérdéseiben is ugyanazokat az elveket hangoztatták, de a vallási türelmetlenség mély árkát vonták közéjük s ezt éppen akkor, mikor az egyházpolitikai kérdések szentesített törvényekkel már mind meg voltak oldva s azokat újból szőnyegre hozni eszébe se jutott senkinek közülök.

Az 1896-iki választások legaktuálisabb kérdései az Ausztriával kötendő közgazdasági kiegyezés s a kvótamegállapítás lettek volna s akkor, a mikor a nemzetnek ezekben a kérdésekben kellett volna a választási urnáknál döntenie, a függetlenségi párt vezetői nemcsak készületlenül állították oda választóikat, de egyenesen megtévesztették őket a saját követendő politikájuk felől, mikor egymást becsmélve, egymás ellen áskálódva, megbontották a párt egységét olyan kérdés ürügye alatt, a melynek éppen semmi aktualitása nem volt már.

Pedig milyen hálás tér kínálkozott volna akkor a függetlenségi pártnak az érvényesülésre. A hatvanhetes alapon álló táborban elégszer lehetett hallani azt az okoskodást, hogy nincsen magyar ember, akinek lelke mélyében ne élne az az ideál, a melyet a függetlenségi párt irt zászlójára, de ehhez a párthoz azért nem csatlakoztak, mert a függetlenségi párt programja nem aktuális s az adott viszonyok között keresztülvihetetlen.

Nos, az Ausztriával kötött vám- és kereskedelmi szövetség lejárta aktuálisá tette a függetlenségi párt programjának legalább gazdasági részében való érvényesítését s aki ezt az adott alkalommal is is keresztülvihetetlennek hirdette, az nemcsak a magyar nemzet alkotmányos jogait bélyegezte üres szóvirágnak, de a hatvanhetes törvényt is meghazudtolta, a mely egyenesen kizárja a gazdasági közösségnek

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A milliomosok utja.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Írta: Németh Péter.

A magyar ember mindig találékony volt; az üzleti szellem, a leleményesség sohasem hiányzott nála s ha a külföld nemzetei a találékonyságban egymással versenyre keltek, a magyar mindig a sarkukban volt, a külföld nemzetei a magyarban mindig méltó versenytársat találtak.

S a magyart a külföldön mindenütt szeretik, mert szorgalmas, kitartó és lelkesedő nép. A vállalkozó szellem nem hiányzik a magyarban s ha a vállalkozáshoz kitartásuk is van, akkor nem a szerencse az, a mely a meggazdagodás útjára vezeti őket, hanem egyedül a kitartás, a csüggedést soha nem ismerő munkakedv.

Európa nagy világvárosaiban volt alkalam számtalanszor összejönni magyarokkal, a kik hazájukból szegényen, egy krajcár nélkül, de annál nagyobb vállalkozási kedvvel, ambícióval és kitartással indultak a bizonytalan jövő elé, a messzi idegenbe és ma gazdagok,

maguk sem tudják, mily összegre rug vagyonnak, mert többszörös milliomosok.

És a magyar, ha leleményes s kitartó, a külföldön mindig hamarabb megszedi magát, mint idehaza Magyarországon, mert mi bizony szegény nemzet vagyunk a külföldi nagy nemzetek vagyonához arányitva. S ha igaz magyar az a magyar, a ki megszedi magát a külföldön, előbb-utóbb haza kerül Magyarországra, haza hozza a honvágy, mert ha szegény nemzet is vagyunk, oly föld több nincs, mint a Kárpát-övezte szép hazánk.

És a mi Magyarországon még ismeretlen fogalom, külföldön a művészeket is arannyal fizetik. Mig nálunk a művészek a mindennapi megélhetésért ugyszólván titáni harcot vívnak, addig a külföld a művészeket, érdemeik szerint, arannyal honorálja. Hány magyar művészt ismerek, a kik Magyarországon a megélhetéssel, a mindennapi kenyérért küzdöttek s mikor már az édes haza földjén nem tudtak táplálkozni, egy ismeretlen hazába, a külföldre költöztek, a hol érdemeik szerint felkarolták őket s ma mint gazdag emberek élnek művészetüknek s idegen országok műkincesit gyarapítják művészetükkel.

Magyar írók is ismerek a külföldön, a ki pár évi szorgalma után az írói honoráriumokból s szindarabjai után a tantiembekből Berlin egyik kiesfekvésű városnegyedében palotát

épített magának. Van-e Magyarországon magyar író, a ki ilyesmivel eldicsekedhetnék?! . . .

De nemcsak a művészekkel vagyunk így a külföldön, hanem az iparral s a kereskedelemmel is. Számtalan magyar származásu iparost és kereskedőt ismerek, a ki saját munkája és kitartása árán került a külföldi vagyonos polgárainak sorába. Vagyonos emberek már ma is s ha tovább is kitartóak maradnak, akkor a milliomosok útjára térnek s a külföld azon milliomosai közé fognak tartozni, a kik a saját szorgalmuk s kitartásuk árán érték el a jólét legmagasabb fokát.

Kadelburg Gusztáv, a budapesti születésű magyar író nemrég új vigjátékával kedveskedett a berlini Lessing Theater publikumának. Kadelburg az írói tantiembekből szedte meg magát, maga az „Aranykakas” annyit hozott, hogy palotát építhetett belőle Berlin legszebb városnegyedében. Darabjait a művelt népek színpadjai részére mind lefordítatják s Kadelburgnak minden fordításból megvan a maga haszna. Mint szegény színész küzdött a megélhetéssel a német színpadokon, írói hajlamai azonban nem hagyták nyugodni, bucsut mondott a deszkáknak, bajszot eresztett a szegény színész és tollat fogott. S a tollat oly bámulatos ügyességgel, írói vénával kezelte, hogy manapság egyike a világ legjobb vigjátékíróinak. Pedig ő is csak semmiből

olyatén fönntartását, a milyent utóbb kieszeltek.

Mindezek a kérdések azonban a függetlenségi kerületekben háttérbe szorultak, a főkérdést az képezte, hogy a Kossuth-vagy az Ugron-pártnak van-e nagyobb jussa a kerülethez. Ebben a versengésben persze a harmadik aratott: győzött a kormánypárt jelöltje, akit a hatalom támogatta; hivatali erőszakkal, meg pénzzel tántorította el a választókat, akik a zászlóáulást nem is vették olyan nagy bűnnek, mert hátha nem is az igazi függetlenségi pártnak volt a jelöltje az, akit cserben hagytak.

Az újabb választásoktól megint nem vagyunk távol; az új országgyűlésnek megint aktuális kérdése lesz az, hogy a gazdasági téren továbbra is megmaradjunk-e Ausztria gyarmatának, vagy saját lábunkra álljunk; sőt az osztrák viszonyok züllöttsége könnyen aktuálissá teheti a hatvanhetes közjogi berendezés revízióját is, a melynél választanunk kell majd a között, hogy kidobjuk a Deák Ferenc törvényéből az alkotmányos garanciákat s még mélyebbre süllyedünk az összbírodalomba olvadás lejtőjén, vagy a között, hogy a pragmatika szankcióban megállapított perszonális unió alapjára helyezkedünk: — ideje volna hát a függetlenségi párt akcióképességét az egységes pártszervekedés keresztülvitelével minél előbb biztosítani.

Olvassuk, hogy a függetlenségi és 48-as Kossuth-párt a nyár folyamán a Dunántul erélyes szervezési akciót szándékozik indítani. Üdvözljük ezt a törekvést és szerencsés körülménynek tartjuk, hogy a szervezés munkájára maga Kossuth Ferenc vállalkozott, a kinél talán senki jobban nem érzi a pártszakadás veszedelmes voltát és senki őszintebben nem óhajtja a függetlenségi zászló minden hívét egy táborban látni.

Hiszszük is, hogy szervezési munkájában ennek az eszmének sikeres propa-

kezdette, de kitartása volt s manapság a német színpadok versenyeznek darabjaikért a berlini Lessing Theater pedig ugyszólván nem is ad elő más darabot, mint Kadelburg és Blumenthal, a hirneves német vígjátégyártó társaszerzők szellemes darabjait. A közönség pedig teli marokkal szórja az aranyat, mert élvezetes estéket kap cserébe érte. Kadelburg legújabb darabjéért is versenyeztek a német színpadok s nem tudna annyi vígjátékot gyártani, a mennyit a német közönség be nem venne. S míg a németek szórják sok pénzüket, Kadelburg a markába nevet és építet egy újabb palotát, a mely fényesebb lesz még az előbbinél is.

Klein Miksa szegény órásinas volt Magyarországon s ma Németország egyik legkirnevesebb szobrása. Mikor Budapestre ment, a képzőművészeti társulat emberei nem találtak benne tehetséget és azt ajánlották neki, hogy térjen vissza régi mesterségéhez. Klein Miksa azonban a külföldre ment, a hol zseniálitását felismerték és módot adtak neki, hogy maradandó, örökbecsű műveket alakíthasson. Klein Miksa manapság gazdag ember, gyönyörű műterme Berlin mellett Grünwaldban fekszik, Berlin milliomos világának nyaralótelepén. Maga a tájék elragadó, a természet szépség ezer bája és csodája övezi e szép tájat, oly hely ez, a minőt csak egy művészlelek választhat ki magának. És Klein

gandát fog csinálni s azért őszintén óhajtjuk, hogy eme munkájában ne csak a legutóbb emlegetett három vármegyére, Fejér-, Somogy- és Zalára szorítkozzék, de látogasson el hozzánk Baranyába is, mert itt is nagy szükség van a szervezkedésre; hisz ennek a tőzsgyökeres függetlenségi vármegyének a kerületein máris osztóznak a hatalomban ülők a jövő választás alkalmára, mintha egészen bitang jószág lenne, melynek se gazdája, se őrző pásztora nincsen. Egynémely pásztorunk ugyanis már az ellenség táborába terelgeti a nyáját.

Népünk gyengéje.

Pécs, 1900. július 20.

(Kr.) Sajátságos és mondhatni sajnálatos jellemvonása a magyarnak, hogy szeret „borura-derüre“ mulatni. Alig van nemzet a földkerekségén, a hol annyi diszevés és ivás volna, mint nálunk.

A „titulus bibendik“-ben nincs hiány. Ezek kieszelésében csakugyan nagy tökélyre vittük. Minden kínálkozó alkalmat üstökénél ragadunk meg, csak hogy mulathassunk.

Hiszen mai napság a jótékonyt is csak akkor és úgy gyakorolhatjuk segélyre szorult embertársainkkal szemben, ha sub hoc titulo kivilágoskivirradtig mulathatunk.

Ha az ily alkalomból a női toaletre elköltött és a férfiak által elmulatott pénzt a szóban forgó jótékony célra fordítanók, mennyivel több könnyet törölhetnénk le szenvedő és a sors által sújtott embertársaink szeméből?

De hát ki tehet róla, ha az a ferde fel fogás jutott uralomra magyar népünknel, hogy ha mások inségén, nyomorúságán segitenünk kell, hát nekünk is legyen a sovány lelki vigasztaláson kívül egy kis mulatságunk, élvezetünk. A régi közmondást: sirva vigad a magyar, bátran kibővíthetjük e tóldalékkal: és mulatva gyakorolja a jótékonyt.

Az előkelő mérvadó körök mulatozási kedve maga után vonzza a középosztályt és ennek példája aztán magával ragadja az alsóbb néposztályokat.

Sehol a világon nem tartanak annyi jubiláris ünnepséget, mint Magyarországon.

Már 5—10 évi házasság, 5—10 évi állami vagy közigazgatási, vagy másnemű szol-

Miksa azért nem boldog itt, e földi paradicsom nem lesz az ő maradandó birtoka, mert a honvágy előbb-utóbb haza hozza Magyarországra.

Harminc év óta él külföldön és harminc év óta vágyódik mindennap a hazába, Magyarországra. Letette a német állampolgári esküt, de csak azért, hogy a német állam szobrok alkotásával bizza meg, szívében azonban megmaradt magyarnak s mindig haza vágyódik. A tavasszal Budapesten rendezett műkiállítást alkotásaiból s midőn nemrég felkerestem berlini műtermében, elragadtatással beszélt a magyar fővárosról, egyedüli vágya ismét magyar állampolgárrá lenni s ha Budapesten számára méltányos működési teret keresnének, azonnal megtelepednék Magyarországon.

A berlini Rezidenz Theater igazgatója, Lautenburg Zsigmond is megmaradt jó magyar embernek. Mikor még Magyarországon a német színészet járta, Lautenburg itthon működött, de azután Németországba került s ma Berlin egyik legrégebbi színházának igazgatója.

Magyarországon szegény színész volt, Németországban pedig dúsgazdag színigazgató. Gyakran megfordul Budapesten s a külföldön a leglelkesebb magyar ember hírében áll, a ki minden alkalmat megragad, hogy a magyarnak a külföldön diadalt szerezhessen. Legköze-

gálati idő, valamely egyesület 5—10 évi fennállása, alkalmat szolgáltat egy jubileum megtartására s ezt a napot mindenestre inter pocula kell megünnepelni.

Ha az iparos tevékenysége és kitartó szorgalma által egy kis jólétre tett szert, akkor a legtöbb rendszerint pokolba dobja a szerzőságot, elkezd az urat játszani, nagy lábon él és pazar fényűzést fejt ki a háztartásban, az üzletét elhanyagolja és igen gyakran megtordul — a vendéglőkben és kávéházakban.

Minden szabály alól van azonban kivétel. Vannak e tekintetben is dicséretes kivételek. Iparosaink egy jó része a fáradhatatlan munka által szerzett vagyont nemcsak megtartja, hanem azt mértékletes, józan életmódja által még növeli és gyarapítja is.

De fájdalom, hányszor találkozunk utcáinkon elzüllött alakokkal, tönkrement existenciakkal, kik pedig ezelőtt alig pár évvel jólétnek örvendtek, boldog családi életet éltek.

És rendesen mi okozza bukásukat? Ez röviden e pár szóval fejezhető ki: a könnyelmű életmód, a mulatozás, az állásán és módján felül való költsékezés!

Miért kell fájó szívvel látnunk, hogy ugyanegy községben a magyar ajku nép vagyoniilag pusztul és elszegényedik, mialatt például a német származású lakosság évről-évre gyarapodik vagyoniában, dacára a tolyton nehezebb megélhetési viszonyoknak.

Hja, nem csoda. A nép szeret mulatni és azt tartja: Busujon a ló, elég nagy a feje. Országszerzte nem egy községet ismerek, a hol a lakodalom 3—4 napig is el szokott tartani. Elfogyasztanak itt aztan annyit, a miből az egész család egy negyedévig is tisztességesen megélhetett volna.

Az iparossegédek s a napszámosok jó-része is, hogyha egész héten át dolgozott, fáradozott, vasárnap iparkodik az egész heti keresetét elmulatni. Csinál magának egy „jó napot“, egy hétországba szóló mulatságot, melynek aztán blau Montag és Katzenjammer a következménye.

Nem jól van ez így! A magyar nép szerencsétlen hajlamában találjuk föl az elszegényedés okát, pedig hát a magyar nép átlag kedvezőbb talaji és kedvezőbb klimatikus viszonyok között él, mint akár Anglia, akár Francia, vagy Németország földmívelő népe.

Tanulj, jó magyar népe n, takarékoskodni, mert erre a mostani nehéz megélhetési viszonyok között különösen szükség van! Hagyj

lebb Bank-Bant, a legnagyobb magyar klasszikus darabot akarja a poroszoknak bemutatni, az idén augusztus 18-án pedig Ő felsége hetvenedik születésnapjának örömmünepére olyan magyar díszelőadást rendez a Rezidenz Theaterben, a minő Berlinben még eddig nem volt. Lautenburg szorgalmas, törekvő, csüggedést nem ismerő ember volt egész életében s hogy manapság pár millió marka tőkével rendelkezik, bizony saját emberségének köszönheti.

Kossuth Lajos csak egyszer ült modellt festő ecsetjének s e képet Parlaghy Vilma festette. A megszólamlásig hű kép, mely a nemzet atyját ábrázolja s még maig is a nagy művészről féltve őrzött kincsét képezi. Modellt ült Parlaghynek a német császár is és a német császár képével lett Parlaghy Vilma világhírű festőművész. Szegény volt ő is, festékre, ecsetre mástól kapta a pénzt s ma negyvenezer márkán alul nem fest arcképet. A berlini Unter den Lindenen rendezte be műtermét, a hol csak grótokat, hercegeket és a királyi ház tagjait fogadja. A múlt évben, mikor királyi fényűzéssel berendezett műtermében meglátogattam, csak mint művésznőt ismertem meg Parlaghy Vilmat; s a múlt hónapban, mikor utoljára nála voltam, már egy delitermetű, szalaz férfi karján fogadott csengő magyar szóval a „kegyelmes asszony.“ Eppen Amerikából, a nászutról tért vissza férjével Iwoff orosz herceggel. Parlaghy Vilma

fel a tulságos költekezéssel, melybe a sok mulatozás kerül; légy józan, munkás és akkor ne félj, őseidről öröklött birtokod nem fog idegen kezére jutni, meg fogod azt tartani gyermekeid és unokáid számára és a magyar baza polgárainak munkássága és józansága folytán virágozván, emléküknél élni fog az idők végtelenségéig — nemzedékről-nemzedékre.

Hirek.

Pécs, 1900. július 20.

Szer a fogfájás ellen.

Mister Steven, a paraguay-i nyugalmazott altábornagy, nem ismeretlen olvasóink előtt. Néhány nap előtt bemutatottuk őt, a mint dus vörös hajzatával, biborpiros orrával, a Vörös ökörhöz címzett korcsmában, vörös terítővel ellátott asztal mellett vörös bort szüröcsölt.

Tegnap alkonyat tájban, mikor a nap biborfényével vont a hegyeket, Mr. Steven ott sétált a korzón s egy vörös selyembe öltözött, pirosarcu leány szemléletébe volt merülve. Egyszerre csak szembe jön vele kenyeres pajtása, Mr. Black, kiszolgált uruguay-i tengerészkapitány. Kegyetlenül savanyu arccal, kezét jobb arcára szoritja; látszik, hogy fogfájás kínozza.

— God by, Mr Black. Mi bajod?

— Borzasztó fogfájásom van, M. Steven. Rettenetes! Rettenetes!

— Mr. Black! Tegnap én is úgy jártam. Rézsás hangulatomat egyszerre csak a fogfájás kirzó gyötrelme szuroksötétté változtatta. Nagyon szenvedtem. A vörös bor sem használt. Hanem tudod, mit csináltam?

— Nem.

— Mondjam el?

— Igen!

— Hazamertem a feleségemhez s elkeseredésemben össze-visszacsókoltam.

— Nos, használt?

— Rögtön elmúlt a fogfájásom.

— Igazán?

— Középmínőségű becsületszavam kétszeres lekötése mellett állítom. Mr. Black, merészel még kételkedni?

— Hiszek önnek, mr. Steven, de mit használ az nekem?

— Tegyen ön is úgy, mint én, mr. Black.

nem fest már képeket, az ecsetet felcserélte a hercegi koronával.

Kassáról került ki a nagy világba Gerster Etelka, a magyar Patty Adelina. 1876-ban aratta első sikerét Velencében, a lagunák városában, midőn Gildát énekelte Rigolettóban. Bejárta egész Európát, majd férjével Amerikát és így világhírré tett szert. A berlini Nollendorf platz-i otthona ma is zarándokhelye Berlin művészvilágának és a hosszú téli estéken a legnagyobb művész estélyeket Gerster Etelkánál rendezik. A nagy művésznő nyáron nincs Berlinben, ilyenkor olaszországi birtokán, a kies tengerparton tölti idejét. Mosonmegyei Köpcsényből származott Berlinbe a legnagyobb hegedűművésze a jelenkornak, Joachim József. Ő is sokat küzdött, kitartással dolgozott s ma a németek „Geiger König”-nek, hegedűkirálynak hívják.

Ezekben azonban megvolt az isteni szikra, valamennyien közörszűrtlen gyémántok voltak, csak kicsiszolni kellett őket, a mit azonban többnyire a saját erejükből értek el. Dolgoztak, küzdöttek, művészpályájukon lelkesedéssel csüngtek s most művészpályájuk gyümölcseit aratják, a magyar névnek pedig külföldön dicsőséget szereztek.

Ezek voltak a művészek, de ezek csak aranyakat kerestek, a vállalkozószellemű magyar iparosok, nagykereskedők azonban számosan milliókat arattak. Legközelebb majd sorját ejtem ezeknek is s elvezetem az olvasót a milliomosok útjára.

— Igaza van, megkísérlem. (Mr. Black az órájára néz) Hm, hat óra. Mr Steven, ott-hon van most a felesége?

A következő másodpercben Mr. Steven úgy vágta pofon jobbról mr. Black-ot, hogy ez az utca közepére repült, a honnan merész tempókkal ugrott vissza az aszfalra, egyenesen mr. Steven felé, a kinek e szavakkal nyújtott kezét:

— Köszönöm mr. Steven! A pofontól elmúlt a fogfájásom.

Cyán.

Napirend 1900. július 21-én.

Naptár: szombat, július 21. — Róm. kath.: Dániel. — Prot.: Dániel. — Görög-kel. (július 8.) Prokop. — Zsidó: Thamusz 24. — Nap két 4 óra 27 perckor; nyugszik 7 óra 45 perckor. — Hold két éjjel 12 óra 56 perckor; nyugszik délután 1 óra 10 perckor.

Időjárás. A központi meteorologiai intézet jelzése szerint: száraz, meleg idő várható.

Építési bizottság ülése d. u. 3 órakor a városházán.

— (Személyi hir.) Báró Fejérváry Imre főispán ma reggel sógora, Korniss gróf meglátogatására a vasvármegyei Molnári-ba utazott.

— (Vasuti üzletvezetőség Pécsen.) A »Kaposvár« című lap társunk elkeseredett hangú cikkben panaszkodik, hogy Kaposvárott az a hír van elterjedve, hogy a vasuti üzletvezetőséget Pécsen állítják fel a jövő év elején s így a fölöslegessé vált kaposvári forgalmi tönkösség megszűnik. Mi jelentetük nemrég, hogy az országban Pozsonyban, Temesvárott s még két nagyobb gócpontu városban tervezi a kereskedelmi miniszter vasuti üzletvezetőségek felállítását s míg Pozsony és Temesvár biztosan kap üzletvezetőséget, addig a másik két üzletvezetőség helye még nincs kijelölve, de Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszternek kedvenc terve, hogy Pécsen állítsa azt fel. Igen ám, de ez még csak terv és ne ijedjen meg lap társunk, a mi hatóságunk nem igen siet, hogy e tervet megvalósulva lássa. Se nem kérvényezünk; se nem deputációzunk; se nem mutatunk rá, hogy az üzletvezetőségnek már palotája is megvan az irgalmasok hatalmas bérházában. Mi csak reménykedünk s várjuk, hogy a sült galamb a szánkba repüljön. Hagyjon fel a »hatalmas protektor« emlegetésével lap társunk; a protekció ugyan sokat ér, de mégse — minden. És különösen nem — készpénz. Hogy mi a vasuti főforgalomból kiestünk: ezt is a protekciónak köszönhetjük. De ezt a protekciót mások élvezték, nem mi. S hogy most nem bírunk már olyan vasutvonalakra engedélyt nyerni, melyek a forgalmat ide terelnék: ez megint a protekció baja, csak hogy ez a protekció ismét nem mi ránk szórja sugarait. Hogy borkereskedelmünk pang, ez megint csak a mi bajunk s hogy az erdők elfogytak s nincs elég nagy lakereskedelmünk: azért se a kaposváriak feje láj. Azt az egyet azonban engedje megjegyeznünk lap társunk, hogy vagyunk olyan magyar város, mint Kaposvár; de hát látott még kollegánk olyan állami protekciót, a mi éppen a »magyarság« megjutalmazását tűzte volna ki célul? Mindezek után pedig mi éppen nem bánjuk, ha Kaposvár mozogni kezd az üzletvezetőség érdekében. Sőt szeretjük. Legalább akkor a mi hatóságunk se alszik s az uborkaszegzon idején kieszel valamit, hogy miképp indítsa meg Pécs is az akciót az üzletvezetőség érdekében!

— (Hadmentességi adó.) A városi számvétség közhírré teszi, hogy a hadmentességi adó kivetése 1900-ra befejeztetett s a kivetési lajstromok a városi pénztárban folyó hó 20-tól, vagyis a mai naptól kezdve, bezárólag folyó hó 28-ig betekintheők s a kivetés ellen a felszólalások folyó hó 28-tól augusztus 11-ig tehetők meg. Akikre most vetik ki először ezt az adót, azok az adókönyvükbe tör-

tént bejegyzés után 15 nap alatt szólhatnak fel az esetleg súlyos összeg ellen.

— (Visszahelyezés.) Hetey Sámuel pécsi püspök, Szabó Géza püspöki szertartót — saját kérelmére — Szegezdrára visszahelyezte előbbi hittanári állásába a szegzárdi polgári iskolához és a főgimnáziumhoz.

— (Jelentés a vizről.) A főmérnöki hivatal a Tettye-forrás vizállásáról ma a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a Tettye forrás vízszolgáltató képessége folyó hó 20-án reggel 2860 köbméter.

— (Istálló-tűz.) A szigeti külvárosi országuton levő s a »Három varju«-hoz címzett fogadóban ma éjjel tűz volt, melynek áldozata két ló lett. Barics József kocsisa, Bence János két lovát bekötötte a Három varju istállójába s éjjel előtt tizenegy órakor meg is etette őket s elvégezvén dolgát, távozott. A szomszéd pék, Morgenstern, inasai éjjelkor kelnek, elvégzendők reggeli nehéz munkájukat s ők akkor már éreztek valami furcsa szagot. Később megbizonyosodván, hogy tűzből ered a füst, melynek szagát érezték, lármázni kezdtek, értesítették a rendőrséget, majd a tűzoltóságot, mely hovahamar meg is érkezett a helyszínére, dolga azonban nem akadt, mert a Három varju istállójában felgyult tűz addigra elaludt. Nem égett el semmi, csak két pokróc. A legnagyobb kár az, hogy a tűz okozta füstben a benn lévő két ló megfuladt, melyeket aztán kiszállítottak a gyepmesteri telepre.

— (Szédelgés szabadjegyekkel.) Grünhut Kálmán volt m. á. v. alkalmazott, különben pedig rovott multu szélhámos, még a vasutnál volt szolgálata idejéből néhány m. á. v. szabadjegy nyomtatványt szerzett s most jó áron ezeket árusítja. A szabadjegy blankettákkal való üzérkedését igen megkönnyíti az, hogy a menetjegy irodában már az üzletigazgató aláírásával s lepecsételve vannak elhelyezve a jegyek, Grünhut Kálmán nyomtatványai pedig ezekből valók. A m. kir. államrendőrség, mely most szem elől veszítette a veszedelmes csalót, országszerte köröztfeli Grünhut Kálmánt.

— (Amerikai fürdővendég Harkányban.) Tanulhatnának ebből a hírből azok, a kiket illet. Kik így nyaranta idegen fürdőkbe mennek s ott hagyják a pénzüket, a mit itthon szereztek, csak azért, mert ez a — divat. Lám, akad mégis jó magyar, kinek pedig valamikor alig nyújtott betevő falatot ez a föld s most mégse majmolja ezt a divatot, hanem a helyett, hogy idegen földön költené el pénzét, hazahozza Magyarországra, ide is szűkebb hazájába, Baranyába. Zvicker Adolf volt pécsi cipész ez, aki — mint a fürdővendégek listájából olvassuk — Amerikából jött Harkányba fürdőzésre. Zvicker Adolf üzletpanás folytán a mult év tavaszán vándorolt ki Amerikába s ott sok nélkülözés éshányattatás dacára is annyira vitte, hogy Newyorkban egy budapesti borkereskedő cég fióküzletében kapott állást. Csakhamar ügyessége és megbízhatósága elismeréséül raktárnoknak és pénzeszedőnek léptették elő, természetesen jó fizetéssel. Mint ilyen, kapott most három havi szabadságot s az Oceánon át egyenest hazasietett s jelenleg Harkányban üdül.

— (Razzia.) Rendőrségünk az éjjel razzia-t tartott, a mikor is hat hely és munka nélküli csavargó és két asszony került a torony alá. Az elfogott csavargókat a legkülönbözőbb helyekről, az alsósétaterről, a szigeti-külvárosi rétről, a szénaboglyákból, a temető-árok gyepes oldaláról és a pálinkásboltok elől szedték össze s majd ha illetőségi helyüket megállapítják, el fogják őket haza toloncolni.

— (Honvédeink nagygyakorlata.) A pécsi 19. honvédegyalozred jövő hó 17-én indul a nagygyakorlatra, a melyet ez idén is Veszprémmegyében fognak megtartani,

A pécsi zászlóalj augusztus 18-án Pécsváradon, 19-én Bonyhádon lesznek. Itt találkoznak majd az ezred kaposvári zászlóaljaival, melyek jelenleg még Pécsen vannak és f. hó 27-én mennek haza Kaposvára. Bonyhád vidékén az ezred nagy harcászati céllővő gyakorlatot fog tartatni. És így vonulnak tovább Szegzárd, Sárbogárdon keresztül Székesfehérvárra. Az V. honvéd kerület többi ezredei ekkor már szintén Székesfehérvár környékén fognak táborozni. A gyakorlatok szeptember 7-én érnek véget.

— **(Uj kataszteri nyilvántartó biztosi állás.)** A m. kir. p. ü. miniszter a szegzárdi m. kir. p. ü. igazgatóságnál egy második nyilvántartóbiztosi állást rendszerezített, melyre *Diffinger* János balassagyarmati m. kir. kataszteri irattárt kezelő irodatisztet nevezte ki.

— **(Halálozás.)** Özv. *Rehák* Mihályné szül. Hunyady Paula ma délután három óra körül hetvenkét éves korában meghalt. Temetése folyó hó július hó huszonkettedikén délután négy órakor lesz a Kossuth-utcai 8. számú gyászszobából a budai külvárosi temetőbe. A gyászmisét július hó 23-án d. e. 9 órakor tartják az Ágostontéri templomban.

— **(Szecessziós János.)** Baja városában néhány hónap óta szecessziós kávéházat nyitottak, melynek gazdája a napokban új főpincért fogadott. A pincér ur azonban a kora reggeli órákban, még mielőtt munkakönyvét és kaucióját letette volna, azon ürügy alatt, hogy podgyászát, melyben könyve és pénze van, majd dél felé elhozza, hozzáfogott az evőeszközök és ezüst edények átvételéhez. Délben keresték a pincért, de ekkorra már csak hült helyét találták s vele együtt eltűnt tizenkét pár ezüst evőeszköz, nyolc theás kanna és husz darab kávéházi cukortartó. *Lanner* Jánosnak hívják a derék főpincért, ki ily élelmesen kerekelt oldott. A »szecessziós« Jánost most mindenfelé körözik.

— **(Felmentett főispán.)** A király dr. *Flatt* Viktort, Ujvidek szab. kir. város főispánját, ezen állásától — saját kérelmére — buzgó szolgálatai elismerése mellett felmentette.

— **(Névmagyarosítás.)** *Strauszer* Béla, pécsi illetőségű, budapesti m. kir. pénzügyőri fővigyázó, vezetéknevének »Biró«-ra kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— **(Utóállítás.)** Ma délelőtt a Scholz-féle söröcsarnokban utóállítás volt, melynek elnöke a polgári hatóság részéről *Kosztis* Kamill, vármegyei főjegyző-, a közös hadsereg részéről pedig *Horváth* István őrnagy volt. Orvosok, a polgári hatóság részéről *Trizler* Rudolf, a közös hadsereg részéről *Scholz* István s a honvéd ezredorvos voltak jelen. Állítottat tizenhat ujonc s ezekből bevált három, a megvizsgált három apa közül egy találtatott keresztképtelennek.

— **(Fürdő az utcán.)** Épületes jeleneteknek tanui mindazok, kik naponként a Krajcárkaszárnya táján járnak. A kaszárnya mellett a lefolyó bálicsi vízben naponként 14—15 éves gyerekek fürödnek, pörére vetkőzve s nem a legillemtetőbb és esztetikai kifejezéseket használva az utcai fürdőzés közben. Mivel az a táj az egyik legjártabb része városunknak, úgy az arra a szőlőkbe kijáró közönség, mint az utca lakói s a közérkölc szem-szemponyjából is ajánljuk rendőrségünk figyelmébe ezt az utcai fürdőt, melyet rövid uton be kell tiltani s őriztetni, ha másképp az utca vásott gyereknepe nem szokik le a botrányos időlopásról!

— **(Megtámadott temető.)** Ma reggel *Engelmann* Alajos, szigetikülvárosi temetőt egy asszony megtámadta és a legdurvább becsületsértő szavakkal illette. A temetőt ugyanis észrevette, hogy az asszony egy kis leánykával a temetőbe már kora reg-

gelenként kijár és rendszerint valami félreeső helyen jön ki, megrakodva virágokkal, miket a sirokról lop el. Ma reggel tehát nem akarta beereszteni az asszonyt a temetőbe, a ki erre megtámadta és a sárgaföldig lesértegette. A mérgezőnyelvű asszonyt a temetőtől panasza folytán a rendőrség fogja kérdőre vonni.

— **(Huszáraink a Dráván.)** A pécsi m. kir. 8-ik honvédhuszárezred első osztálya folyó július hó huszonharmadikán uszó gyakorlatot tart a Dráván. Pécsről *Eckensberger* György ezredes, *Citó* Károly osztályparancsnok, százados törzstisztjelölt mint osztályvezető, *Csigó*, *Nagy* századosok, *Mérey*, *Waldbauer*, *Majorossy* és *Fürdős* főhadnagyok, továbbá *Vörös* és *Keresztes* hadnagyok mennek a huszárokkal, kik július hó 23-án reggel indulnak Pécsről *Szerdahelyre*. Huszonnegyedikén folytatják útjukat *Dolni-Miholjacig*, hol a Dráván teljes felszereléssel uszó gyakorlatot tartanak. Huszáraink rövid fél napi pihenő után huszonötödikén érkeznek vissza Pécsre.

— **(Kinevezések.)** A m. kir. pénzügyminiszter *Lorlovits* Mihály, m. kir. pénzügyőri helyettes Szegzárda pénzügyőri biztossá nevezte ki. Ugyancsak a m. királyi pénzügyminiszter *Verstroff* Jenő, szegzárdi p. ü. igazgatósági díjnokot a zombori m. királyi pénzügyigazgatósághoz kezelési gyakornokká nevezte ki.

— **(Maszlagos nadragulyával megmérgezett gyermek.)** Egy kisgyermek életét oltotta ki Kurdon a maszlagos nadragulya, melynek bogója tudvalevőleg ölő mérgező. *Cser* György, kurdi vasuti őr, három éves Gyurikája — ugyanis — a napokban mérgezési tünetek közt hirtelen meghalt. A megejtett orvosi boncolás kiderítette, hogy a szegény gyermeket mérgező ölte meg. Most a vizsgálat lesz hivatva kideríteni, hogy miképp jutott a kis *Cser* Gyurika a mérgező bogóhoz.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)** A „Kaposvári torna- és vívó egyesület“ alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium a bemutatási záradékkal ellátta.

— **(Vasuti szerencsétlenség.)** Tegnap este a fiumei vasutvonalon *Kamerál* — *Moravica* állomáson vasuti szerencsétlenség történt. Egy a lejtős pályán elszabadult mozdony beleütközött a szemben jövő tehervonatba. A két mozdony összetört, egy kocsi lezuhant s a tehervonat gépkészelője tábát törte ki, a vonat vezető pedig a fején sebesült meg súlyosan. A Fiuméből este hat órakor elindult személyvonat — melyen *Oberhammer* Antal tb. rendőr-főkapitány és *Rauch* János, főmérnök is utaztak, jövén a Fiumében ünnepelt angol flotta megtekintéséből — valamint a Fiume felé éjjel 2 órakor menő vonat órákhozat veszteget az állomáson, míg a pályát szabaddá teheték. A fiumei személyvonat, melynek éjjel 2 órakor kellett volna Dombóvárra érnie, oda tíz órakor érkezett ma meg, Pécsre pedig déli tizenkét óra után.

— **(A Duna halottja.)** Tegnap délután Paksnál egy ismeretlen hullát fogtak ki a hajósok. A vízből kifogott ember körülbelül negyven éves lehetett, fekete bajuszu, borotvált arcú; testén szürke nadrág és kék munkászubbony van. A hulla leírását agnoszkálás végett megküldték a hatóságoknak.

— **(Kánikulai meleg.)** Valahára időjárásunk változatos jellegét levetkezve, állandó szárazzá lett és míg a múlt héten őrési viharok járták át vidékünket és akadályozták gazdáinkat az élet betakarításában, most már kétszeres erővel dolgoznak és igyekeznek odahatni, hogy mindent idején betakarítsanak. A nyári forróság ideje, az u. n. „Kánikula“ csak f. hó 22-én (vasárnap) szent. Magdolna napján köszönt be, mikor is a hivatalos hőség kezd meg uralmát.

— **(Megtámadott engedély.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter a *Neuschloss*-féle *nasici* tanningyár és gőzfűrész részv. társaság barcsi telepe keretében létesíteni szándékolta betegsegélyező pénztár felállítását, 1900. évi 42.985. számú rendelete értelmében, figyelemmel az 1891: XIV. t.-cikk 46. §-ában foglalt rendelkezésre, nem engedélyezte.

— **(Fogadásból a halálba.)** *Kronnegh* Károly német-üröghi lakos a napokban néhány társával fogadott a falu korcsmájában hogy egy félliter pálinkát egy hajtasra megiszik. Társai kihozták neki az erős szeszt, melyet a fogadó egy hajtasra kiivott. Alig nyelte le azonban az utolsó kortyot, hirtelen rosszul lett s lefordult a székről. Eszméletlen állapotban szállították a lakására, hol néhány órai kínlás után meghalt. A halál közvetlen okának megállapítása végett felboncolták *Kronnegh* Károlyt, mely alkalommal az orvosi vizsgálat megállapította, hogy szerencsétlen embert szélhűdés érte a pálinkától.

— **(Magyarországi halandósági táblák.)** Tudvalevő, hogy Magyarországra vonatkozólag halandósági táblák eddig még nem készültek, pedig általán ismeretes a halandósági tábláknak ugy tudományos, mint gyakorlati szempontból való nagy fontossága. Valamely ország népessége halálzásának nagyságát is tulajdonképen sohasem az általános halandósági arányszám, hanem csak is a halandósági táblák adatai alapján lehet helyesen megítélni, a melyek a népesség valamennyi korosztályára nézve feltűntetik annak valószínűségét, hogy tagjai közül hányan érik meg és hányan nem érik meg a legközelebbi és a későbbi koréveket. Az életbiztosítások körébe tartozó üzletek megkötésénél pedig szinte életkérdést képeznek a halandósági táblák, mert ezek nélkül sem a kockázatot nem lehet helyesen megállapítani, sem a biztosítottak által fizetendő díjakat nem lehet igazságosan kiszabni. Külön magyar halandósági táblák hiányában a magyarországi biztosításoknál eddig idegen halandósági táblák szolgáltak alapul, hátrányára mind maguknak a biztosító-társaságoknak, mind a biztosító közönségnek. *Hegedüs* Sándor kereskedelemügyi miniszter e visszas helyzetben változtatni, valamint a tudományos igényeket is kielégíteni óhajtván, elrendelte, hogy a legközelebbi az 1900. év végén végrehajtandó népszámlálás, egyuttal új századnak kezdőpontján is, tétessék meg minden szükséges intézkedés arra, hogy ezentul Magyarországra vonatkozólag is legyenek halandósági táblák szerkeszthetők. E végből megbizta a m. kir. központi statisztikai hivatalt a feladat tüzetes tanulmányozásával, a statisztikai hivatal pedig részletes emlékiratot dolgozott ki, a mely kifejtí az egész népességre és külön az életbiztosítottakra vonatkozó részleges halandósági táblák szerkesztésének módját. A kereskedelemügyi miniszter az emlékiratban foglalt főbb elveket elfogadva, utasította a statisztikai hivatalt, hogy az emlékiratot mindazon hazai és az országban működő külföldi biztosító-társaságoknak, a melyek életbiztosítási ügyletekkel foglalkoznak, küldje meg. Az emlékiratot a biztosító-társaságok a statisztikai hivatal igazgatójának elnöklete alatt értekezletileg fogják tárgyalni, a mely értekezlet oly időben fog megtartatni, hogy a magyar halandósági táblák szerkesztése 1901. évtől kezdődőleg, vagyis az új század kezdetétől fogva okvetlenül megindítható legyen.

— **(A ki nem akar fizetni.)** *Bertók* István ocsárdi lakos, már huzamosabb idő óta adósa volt *Laki* Ferenc odaváló lakosnak ötven forinttal. *Laki* már több ízben felszólította adósát, hogy fizessen, de ez nem is válaszolt neki. A hitelező a napokban végre ismét átment adósához és követelte tőle a pénzt, mire *Bertók* István oly dühre gerjedt,

hogyan lekapva a falról fegyverét, azt ráfogta hitelezőjére s halállal fenyegette, ha el nem távozik. Laki Ferenc természetesen megutadmódott a kétszövű puska elől, azonban másnap panaszt emelt a bíróságnál Bertók István ellen életveszélyes fenyegetés miatt.

— **(A jogliceum renoválása.)**

Már régen hírelték, hogy a pécsi jogliceum épületét renoválni fogják, mindeddig azonban csak hírelt, miglen most a megvalósulás stádiumába lépett. A százados épületen nagy változások lesznek, mint azt a jelek mutatják. Az udvarban az egyik szárnyépülethez — mint az ásások bizonyítják — egy épületet ragasztanak. Magát a régi épületet a második emeleten kezdik átalakítani és pedig két-két szomszédos szobát egyesítenek, áttörvén falakat. Mindebből azonban még nem tudhatjuk az átalakítás arányait.

— **(Renitens pap.)** Fánscsik István ev. ref. segédlelkész a dunántúli ev. ref. püspök Hetesre disponálta, hogy ott az előregedett Halász Dénes lelkésznek segítségére legyen. Fánscsik azonban nem segített, hanem felizgatta a népet az öreg pap ellen, miből sok perpatvar származott. A felizgatott nép többsége Fánscsik mellé állott s az öreg pap eltávolítását követelte, régi szokás szerint azzal fenyegetődözvén, hogy unitárius vallásra tért át az egész község, ha kívánságuknak eleget nem tesznek. Ebből azután — mint lapunk is megírta — sok dolga lett az egyházi hatóságoknak, melyek végre úgy oldották meg a kérdést, hogy az öreg papot nyugdíjazták. Fánscsikot pedig elrendelték Hetesről, Fánscsik azonban nem engedelmesskedett, minélfogva az egyházi hatóság megkereste a főszolgabíró, hogy Fánscsikot az eklézsiából távolítsa el. A főszolgabíró abból az indokból, hogy Fánscsik — hivatala megszűnével — magánvagyon hiányában nem tudja igazolni,

hogyan miből él Hetesen, elrendelte, hogy Fánscsik 30 nap alatt nemcsak az eklézsiát, hanem egyuttal a falut is hagyja el különbeni elzárás terhe alatt. A főszolgabíró határozatát a somogy megyei alispán is jóváhagyta, miellen a renitens káplán panaszt emelt a közigazgatási bíróságnál s így az ítéletet végrehajtani nem lehetett. Hetesen pedig forrongnak a kedélyek s a nép azt követeli, hogy Fánscsikot a hetesi eklézsiára jelöljék, mely esetben valószínűleg nagy többséggel meg is választanák.

— **(Falomladék.)** Ma éjjel tizenkét óra felé a Ferenciek-utcájában levő *Stirling*-léle ház tetejéről a cifrazat mintegy 1 méter hosszúságban leomlott s nagy robajjal zuhant le a földre. Szerencse, hogy oly szolid emberek lakják Pécs városát, hogy ilyen időben már nem járának, nem különösen tegnap éjjel a Ferenciek-utcáján s így a cifrazat lezuhanása senkiben kárt nem tett, még csak meg sem ijesztett senki sem.

— **(Már ismét a pöcegödör tisztítók.)** Egy darab ideig csend volt, mélyes csend, a pöcegödör tisztítók mintha belátták volna, hogy bizony az ő munkájukkal járó dögleletes büzt nem lehet kibírni, szépen a hajnali órákig vártak, míg megkezdtek munkájukat. Tegnap azonban ismét kizököntek a pöcegödör tisztító urak a rendes kerékvágásból, mert este úgy tizenegy óra tájban, midőn az utcák még telve voltak hűsülő sétálókkal, a házak ablakai pedig tárva, nyitva álltak a »friss« levegő bebocsátására, hirtelen rettenetes büz terjedt el a Ferenciek-utcáján, mely elől sietve csukták be a házak ablakait s egyszerre csendes, üres lett az utca. Persze pöcegödör tisztítottak a Deák-utcában. S bár el kell ismernünk, hogy a pöcegödör büzébe némi karbolszag is vegyült, mindamellett igen jó volna, ha a pöcegödörök tisztítását — úgy

mint eddig — a hajnali órákban végeztetnék a háziurak.

— **(Államsegély.)** A balatoni muzeum gyarapítására a közoktatási miniszter évi 400 frt államsegélyt folyósított. A balatoni muzeum igen szépen fejlődik s már is nagyon sok érdekes és tanulságos dolgot tartalmaz.

— **(Régi nóta.)** Mindannak, mi már tulságosan sokszor fordul elő a hétköznapi életben, egyszerűen »régi nóta« a neve s eme régi nóta közé tartozik az a dal is, melyet már ki tudja, hányszor zengtünk a poroló rongyoknak az ablakon való kirázása ellen. Miután mi is a járó-kelők közé tartozva, érezzük szintén, mily kellemetlen, ha a nyakunkba rázzák az ablakokból a poroló rongyokat, módunk lévén, újra felkérjük a t. rendőrséget, hogy tegyen már valamit a szobacicák eme önkényeskedése ellen, mert méltóztassék csak t. rendőrségi urak, úgy reggel hat és nyolc óra tájban a Király-, Ferenciek-utcája és Kardos Kálmán-utcán végigsétálni, majd meglátják, hogy a különböző hajszinű, kócos kis szobaleányok mily csintalan mosolylyal rázzák poroló rongyaikat, szőnyegeiket a járó-kelők fejére.

— **(A hirdetési bélyegekről.)** Köztudomásu dolog, hogy a kir. kincstár, mely nem csekély jövedelmeket szerzett a hirdetési bélyegekkel, engedve az általános áramlatnak a közelmúltban eltörölte a hirdetési bélyegeket. Tekintélyes összegeket képviselnek azonban azok a kintlevőségek, melyekkel a hirdető, laptulajdonosok, nyomdavállalatok hirdetési bélyeg címen tartoznak. A pécsi m. kir. pénzügyigazgatóság most foglalkozik a hirdetési bélyegilleték címen kint levő követel-

— Bá — bá — . . . Ezt nehezen fogom megtanulni. Ugy tetszik, mintha ez nem hangzanék szépen!

— Pedig meg kell tanulnia! A németeknél az a legkedvesebb kifejezés fiatal nővel szemben. Később majd még jobban is megmagyarázom én ezt önnek . . . De ime most jó a néni a theás edénynyel . . . Derék! Nénikém, én a theámat tejfőllel iszom . . . Van-e mellette tejfől?

— Ugyan hallgass — válaszolt a néni.

IX.

Wassiljevics Kusma éjfélig maradt Fritschené asszonynál. Mióta Niko'ajeffbe érkezett, még soha ily kellemes estéje nem volt. Persze, nem egyszer villant meg agyában az a gondolat, vajjon illik-e egy tiszthez, vagy nemes emberhez ily személyekkel, mint ez a leány Rigából, meg mint a néni, ismeretséget kötni. De Emilia oly szép volt, oly kedvesen csevegett s oly nyájasan pillantgatott rá, hogy feledte nemesi származását, tisztirangját s elhatározta magában, hogy csupán a saját gyönyörűségének fog élni.

Csupán egy körülmény hatott rá nagyon kellemetlenül. Mikor legélénkebben folyt a társalgás közte, Emilia és Fritschené asszony közt, kissé fölnyilt az előszoba ajtaja s egy férkár, melyet három ezüst gombbal diszített ruhaujj fődött, nyult be, nagy lassan egy jó nagy csomagot helyezve az ajtó mellett levő székre. Mind a két nő rögtön a székhez rohant s kezdték vizsgálni, miféle csomag az.

— Oh, kérem!

— Hiszen már mondtam önnek, hogy én oly hirtelenkedő vagyok . . . Először cselekszem s azután gondolkodom . . . sőt néha nem is gondolkozom . . . Hogy hívják önt, tiszt ur? Azaz, ha szabad kérdenem! — tevé utána, a hadnagy elé lépve, miközben karját keresztbe fonta.

— Jergunoffnak hívnak, Jergunoff Wassiljevics Kusmának.

— Jergu . . . Oh, ez nem szép név! . . . Vagyis nekem azt igen nehéz kiejteni . . . Inkább szeretném Florestan urnak hívnai. Nálunk, Rigában, ismertem bizonyos Florestan urat, a ki a boltjában kitűnő Gros de Naple-t árult . . . S mily szép ember volt ez! Éppen, mint ön . . . De mily széles válla van önnek! Valódi orosz hős! . . . Én nagyon szeretem az oroszokat, magam is orosz leány vagyok . . . Atyám tiszt volt! . . . De az én kezem fehérebb, mint az öné.

Főlemelte kezét a feje fölé s néhányszor a légben hadarászva azzal, hogy a vér alászálljon, hirtelen ismét leeresztette.

— Lássá ön, én görög szappannal mosom a kezemet, azzal, a melyiknek olyan kellemes illata van . . . Szagolja meg csak! . . . Oh, meg ne csókolja . . . nem azért tartom oda önnek . . . Hol szolgál ön?

— A tizenkilencedik hajóosztálynál, a feketetengeri hajóhadnál.

— Üm! Tehát ön tengerész! . . . És nagy fizetése van ott?

— Nem . . . nem igen nagy fizetésem van.

sének összeírásával, melyeknek behajtását — miután azt még ez évben befejezni akarják, már a közel jövőben megkezdik.

— **(Megharapta a sertés.)** Borzalmas szerencsétlenség történt a napokban az egyik szomszédos községben, hol Kleinmann János odaváló lakos felesége, míg az udvaron ruhamosással volt elfoglalva, csecsemő gyermekét egy fűrésztő teknőbe helyezve letette a földre s aztán elmerülve munkájába, ügyet sem vetett a gyermekre, míg velőtrázó éles sikítás fel nem riasztotta. Rémülten látta ekkor, hogy az udvaron kódogott öreg sertés a teknőhöz lépkézett s megharapta a kis csecsemő mezitelen karját olyannyira, hogy azt már csak egy kis darab bőr foszlány tartotta. A kis gyermek súlyos sebébe néhány óra múlva belehalt, a gondatlan anya ellen pedig megtették a feljelentést.

— **(Találtatott)** egy szép, kitanult, szetter kutya. Tulajdonosa a bányatelepi rendőrségen átveheti.

— **(Tűz.)** A somogy megyei Gesztiben nagy tűz volt. Nyolc lakóház és melléképület égett el, sok takarmánnyal és háziállattal együtt. A tűz egy kereskedő takarmányos udvarán ütött ki s nyilván az okozta, hogy a szomszéd kertben őrizet nélkül hagyott gyermekek tüzet raktak és krumplit sütöttek, míg a szülők a mezőn dolgoztak. A roppant forróságban az oltás szinte lehetetlen volt s a szél is táplálta a tüzet. A kár legnagyobb része a biztosító társaságot terheli, mert az eléget házak, melléképületek és egyéb értékek általános biztosítvavoltak.

— **(Vesztett kutya garázdálkodása.)** A nyár folyamán már többször kellett hirt adnunk vesztett kutya garázdálkodásáról s most ismét arról szól az ének. Németi községben egy vesztett kutya megmarta

Kádár Györgyné, szül. Kecskés Mari ugyanottani lakost, kit ma reggel felszállítottak a Pasteur intézetbe Budapestre. Az a vesztett eb aztán összemarta még a nevezett község összes kutyáit ugyszólván, ugyannyira, hogy a hatóság elrendelte szigorúan, hogy a faluban található összes kutyákat ki kell rövid időn belül irtani, valamennyit agyon kell löni, mert nem lehet megállapítani, hogy mely kutyákat nem harapott meg, nem mart össze a faluban garázdálkodó eb.

— **(Panasz a fiakerosokra.)** Nem panaszkodhatunk, hogy nálunk nincsenek rendezett viszonyok, mert bizony alig találni még egy olyan várost, melyben annyi a szabályrendelet, mint éppen nálunk, de viszont alig találni olyan várost, hol oly kevésbé törődnek a szabályrendeletek betartásával, mint éppen nálunk. S ezek közül a be nem tartott szabályrendeletek közül való a bérkocsiszabályrendelet is, melyet nagyon szívesen tartana be a közönség, de a fiakerosok nem. Arról szól ugyanis a közönség körében már számtalanszor felhangzott panasz, hogy egyes bérkocsisok (nem mondjuk, hogy mind) nem tartják be a viteldijszabályzatokat, neveltségesen rövid tiz-tizenöt percnél utért egy koronát, egy korona husz fillért követelnek, holott a viteldijszabály szerint egy órára a város területén egy korona hatvan fillér fuvar jár a bérkocsisoknak. Nem vagyunk természetesen abban a kellemes helyzetben, hogy rögtön nevekkal és kocsiszámokkal szolgáljunk a t. rendőrségnek, mindamelllett — miután nincs okunk a közönség körében felhangzott panasz jogosult voltában — kételkedni, felhívjuk a rendőrséget, hogy a mennyire lehetséges, hasson oda, hogy a bérkocsisok betartsák az előírt fuvardij-szabályzatot s ne lépjenek fel túlkövetelésekkel a publikummal szemben.

— **(Összeveszték a hártján.)** Az ördög bibliáját forgatták a napokban a szegzárdi Tóth-léle vendéglőben Faragó Dániel, Simon Ferenc és Sziget Antal s ezen azután, miután már Bachus oltárán is bőségesen áldoztak, úgy összeveszték, hogy a belvárosi templom mögött egymást alaposan elverték. A szegzárdi rendőrség választotta szét a verekedőket.

— **(Kemény koponyák.)** Nem minden ember dicsekedhetik oly koponyával, mint a milyen Gaba András és Kollár János szabolcsi legényeknek van. A legények — ugyanis — a napokban összeveszték a kocsmában egymással s veszekedés közben Goba András egy kalapáccsal homlokukon ütötte Kollárt, ki azonban tudomást sem vett a hatalmas ütéstől, hanem felkapva egy széket, azal fejbe tisztelte Gaba Andrást, ki a legcsekélyebb változást sem szenvedte az ütés után. Az Isten tudja, hogy a két kemény koponyájú legény meddig folytatta volna a „fejpróbát“, ha a kocsmáros és a többi vendégek szét nem választják őket egymástól. A legényeket feljelentették botrány okozás miatt a hatóságnál, ők azonban nem tartották érdemesnek a „csekélyesség“ miatt panaszt emelni egymás ellen.

— **(Az élet mindennek felett.)** Mindenki saját akarata szerint rendezi be életét. Mindamelllett azonban ezt csak viszonylagosan tehetjük, mindnyájan alá vagyunk vetve egy magasabb akaratnak, a mely ellen hiába küzdünk. Vannak, akiknek élete telve van örömmel és boldogsággal, de a legtöbb ember bizony sok szerencsétlenséggel, szenvedéssel kénytelen megküzdeni. A legborzasz-

— Ön nagy vitéz lehet . . . Azt azonnal látni lehet önnek a szeméből . . . Mily tömött szemöldöke van önnek! Azt mondiák, éjjelre faggyuval kell megkenni, hogy jobban nőljön . . . De miért nem visel ön bajuszt?

— Akkor a rendszabály ellen vétetek.

— Oh, az nem szép! Hát ez micsoda? . . . Tör?

— Ez az ugynevezett dákos, a tengerészkatona megkülönböztető jelvénye.

— Oh, tehát ez az a dákos! . . . Éles-e? Szabad kissé megszemlélnem?

S ajkába harapva, szemével pislogva, nagy nehezen kivonta a fegyvert hüvelyéből s az élet a hadnagy orrához tartotta.

— Oh, mily tompa! És mégis képes volnék én önt ezzel rögtön megölni.

Ezt mondva, fenyegetni kezdte vele Wassiljevics Kusmát, ki elremültnek tette magát és nevetett. A leány is nevetni kezdett.

— Kegyelmet kap ön — szolt a leány, méltóságos magatartással. — Nos, vegye vissza fegyverét . . . De hány éves ön tulajdonképen?

— Huszonöt.

— Én meg tizenkilenc! Ejh, mily furcsa ez!

S Emilia elkezdett oly hangosan nevetni, hogy erőlködésében szinte hátravágta magát.

Wassiljevics Kusma mozdulatlanul ült a széken, folyvást bámulva a kacagástól remegő rózsás arcot. A leány mindinkább megtetszett neki.

Egyszerre elnémult Emilia, dalolt halkan a fogai közt — sajtóságos szokás — és újra a tükör elé lépett.

— Tud-e ön énekelni, Florestan ur?

— Nem tudok. Egyáltalában én nem tanultam énekelni.

— Hát a gitárhoz ért-e?

— Ahhoz sem.

— De én értek ám. Van egy gyöngyházzal kirakott gitárom, csak hogy a hurjai elszakadtak. Ujakat kell vennem. Ugy-e, tiszt ur, ön ad nekem rá pénzt? Majd dalolok önnek egy nagyon szép német románcot.

S nagy lélekzetet véve, lehunyta szemeit.

— Oh, mily szép az! . . . De táncolni mégis csak tud ön? . . . Ahhoz sem ért? Lehetetlen! No, én majd megtanítom táncolni. A skót táncot, meg a kozák-keriingőt. Tra-la-la, tra-la-la, tra-la-la!

S Emilia több ízben körüljött a szobát.

— Nézze csak, mily topánkám van Varsóból. Oh, mi együtt fogunk táncolni, Florestán ur! . . . De hogy akar ön engem hívni?

Wassiljevics mosolygott s fülig pirult.

— Csodaszép Emiliának fogom önt hívni.

— Nem, nem! Ugy hívjon ön, hogy kincsecském, cukorbabom . . . Ismételje csak utánam.

— A legnagyobb örömmel, csupán attól tartok, hogy nem tudom jól kiejteni.

— Nem tesz semmit, nem tesz semmit! Mondja: az én . . .

— Az é-én . . .

— Cukor . . .

— Cu . . . kor . . .

— Babom, babom, babom!

több az egészség elvesztése. Fajdalmas betegség hamar tönkretesz a nyugalmas napokat s szenvedés út tanyát ott, a hol vigásnak kellene lenni. Mert mi drágább az egészség-nél? A vagyon, a családi boldogság, a baráti szeretet elveszti értékét, ha a betegség által elgyengült test szenved. Pedig hát mindenkinek joga van az élethez. S éppen ezért írjuk e sorokat. Még kell találni a módot, hogy a jogos örömeink, az életnek örülhessünk. Az egészség alapföltétele a tiszta ellentállásra képes vér. Ha különféle körülmény következtében e tulajdonságok egyikét vagy másikat elveszti, oly gyógyszert kell alkalmazni, mely a veszteséget kipótolja. Csudálatosan hatásosak a vér teljes újraállítói, a Dr. Williams féle Pink-pilulák. Visszaadják a beteg egészségét, elgyengült erejét. A vérszegénység, sargaság, idegbetegségek, reuma, bármi legyen is az oka, elmúlik alkalmazásuk által. Herz István, perjamosi lakos, levele is bizonyítja:

Boldog vagyok, — írja — hogy tudatom önökkel, hogy a Pink-pilulák feleségem egészségét teljesen helyreállították. Kitűnőek e pilulák s nagyon jótékony a hatásuk. Mikor láttam bámulatos hatásukat, fiamon is próbát tettem velük s már azon is észrevehető a hatás. Ő még szedi a pilulákat s én reménytel várom az eredményt. Kapható minden gyógyszertárban, valamint a magyarországi töraktárban, Török József gyógyszerésznél, Budapest, Király-utca 12. doboza 1 frt. 75 krért, vagy 6 doboz 9 frtért.

Művészet, irodalom.

○ **Hangverseny.** A somogy megyei községi jegyzők nyugdíj-alapja javára Balaton-Földváron folyó hó 29 én hangverseny lesz, melyen részt vesz *Blaha Lujza* is, ki most Balaton-Füreden nyaral.

○ **A színészegyesület új alapszabályai.** Most érkeztek le a belügyminisztériumtól az országos színészegyesület tanácsához a jóváhagyott új alapszabályok. A színészek közgyűlése által megszavazott alapszabályokon a miniszter semmit sem változtatott, mindössze azt a kikötést tette, hogy oly nagyobb társulatoknál, melyek az operat rendszeresen kultiválják, az igazgatónak esetről-esetre megengedi a karszemélyzetnek nem egyesületi tagokból való kiegészítést. A színészegyesületnek, mint értesülünk, az új alapszabályok jóváhagyása után legelső terve az, hogy színésziskolát állít. Rengeteg sok a színésziskola, melyekben nagyrészt minden tehetség nélküli jelentkezőt fölvesznek, aki fizet. Így a vidéki színészet évek óta oly elemek árasztják el, melyek a művészet helyett a személyi érdek oltárán áldoznak. A egyesület oly színésziskolát akar szervezni, mely csak kiváló tehetségeket nevel s első sorban az lesz a színésziskola főadata, hogy a karénekesekben mutatkozó nagy hiányt pótolja jó karszemélyzet kiképzésével.

Törvénykezés.

§ **Szentesített törvények.** A hivatalos lap tegnapi száma közli a szentesítési záradékkal ellátva a találmányok, védjegyek és mustrak tárgyában Spanyolországgal kötött egyezmény becikkelyezéséről és a kuriai bíráskodásról szóló törvény 98. §-a hatályának kiterjesztéséről szóló törvényjavaslatokat. A két törvenycikk az Országos Törvénytarban mint 1900: XXI. és 1900: XXII. törvenycikk hirdettetett ki.

§ **Zsarolás.** *Pázmán* István, bodolyai lakos bepanaszolta *Róth* Antal és neje ugyanodavaió lakosokat zsarolás vétségeért. *Pázmán* ugyanis a múlt év augusztus 26-án Mohácsra ment kocsijával, mikor is *Róth*ék kértek, hogy

vásárolna be az ő számukra is és e célra átadtak neki 130 koronát. Délután *Pázmán* visszajött s meghozta a bevásárolt cikkeket s haza akart menni, de nem mehetett, mert *Róth* Antal a lovak istrángját levette, sőt *Róth* Antalné egy könyvecskét is kivett *Pázmán* zsebéből, melyben tíz forint volt. *Róth*ék ugyanis azt állítják, hogy nekik abból az átadott 130 koronából még 10 korona 4 fillér visszajárt s *Pázmán* azért nem engedték odább állani, mert a járulékot nem akarta visszafizetni. *Róth*ék e vallomása a főtárgyaláson beigazolást nyert, a miért is a kir. törvényszék *Róth* Antalt s nejét a zsarolás vétségének vádja alól felmentette s az eljárást ellenük beszüntette.

§ **Megszűnt csőd.** A pécsi kir. törvényszék, mint csődbíróság közhírré teszi, hogy a *Mezey* Mór ellen elrendelt csődöt a csődtörvény 189 § a alapján megszüntette.

§ **Visszavont vád.** *Léhner* János kereskedő, pécsi lakosnál, mint segéd működött *Grünbaum* Aladár, a ki a folyó év február, március és április havában jogtalanul eltulajdonított egyetmást az üzletből. Így zsebre vágott hét korona hatvan fillért, tíz darab regalitás szivart, hölgy cigárettát, *Wertheim* szekrény kulcsot, majd még husz korona készpénzt. *Léhner* észrevette s segédjét feljelentette. Idők folyamán azonban ugylátszik megbocsájtott *Grünbaum* Aladárnak, legalább erre mutat az a körülmény, hogy a főtárgyaláson visszavonta a vádat, mire természetesen a kir. törvényszék megszüntette az eljárást.

T a n ü g y.

)(**A pécsi püspök a tanítókért.** *Hetyey* Samuel pécsi megyes püspök több tetteből kiviláglik, hogy szíven hordja egyházmegyéje tanítóinak ügyét. A főpásztor legutóbb kiadott püspöki körlevelében is erről tesz tanúságot, midőn elrendeli, hogy az iskolaszékek és iskolát tartató hatóságok az osztálytanítói állásokat az 1893. évi 38. t. c. 1. § a értelmében rendezzék és 600 korona évi készpénz fizetés, két szoba, konyha, egy kamarából álló lakás, 1/4 hold kert vagy mindezek kárpótlásul a helyi viszonyokhoz mérten megfelelő pénzértéket biztosítsanak. A kerületi esepereket utasítja a püspök, hogy oly helyeken, hol a »Visita Canonica« értelmében a kántortanítók kötelesek segédtanítókat fizetni és teljes ellátásban részesíteni, igyekezzenek az iskolaszék és kántortanító között egyezséget létesíteni, melymelynél fogva a kántortanítók a teljes ellátás kötelezettségét pénzértékben váltsák meg. Ez által a püspök a gyakori helyváltoztatást óhajtja megszüntetni, azért hangsúlyozza, hogy a pályázatokban is kiirandó, miszerint iskolai év közben az állás mással föl nem cserélhető.

)(**Kitüntetett író.** A király, mint a hivatalos lap közli, *Ujváry* Bélának, a »Néptanítók Lapja« szerkesztőjének, a tanügy terén szerzett érdemei elismerésül a királyi tanácsosi címet adományozta. *Ujváry*, a ki különben főreáliskolai igazgató, régi és előkelő munkása az irodalomnak. Számos kitűnő tanulmányt, francia nyelvtant és zótárt írt. Mint színműíró is babért szerzett. A múlt évben a »Gárdisták« című történelmi vígjátéka a Nemzeti színházban, »Midász király« című operettje pedig a Népszínházban aratott nagy sikert.

Séta a világ körül.

Pécs, július hó 20.

— **Egy Murat herceg házassága.** San-Franciscóból írják, hogy Murat Agoston Frigyes Henrik herceg, a ki nem rég tölthette be 62-ik évét, a napokban megházasodott. A 23 éves *Sheltema* Julia kisasszonyt

vette nőül Pasadenában. Érdekes ennek a házasságnak az előzménye. Murat herceg 16 éves korában résztvett a krimháboruban és később belépett a hollandi hadseregbe, a hol szoros barátságot kötött *Sheltema* kapitánnyal és feleségével. Később Murat herceg Amerikába ment és politikai okokból a Charles F. Diss nevet vette föl, a mely név alatt már tizennégy év óta él Pasadena városában, mint zongora- és énektanár. Nemrégiben a *Sheltema* család is Pasadenába költözött és a herceg beleszeretett ifjúkori barátja leányába. Megkérte kezét és a leány igent mondott. Az esküvő nagy fényvel ment végbe a pasadenai Szent-Bernát templomban.

— **Szépségek bankettje.** Páris bisonyos köreiben sokat beszélnek most arról a »Beauty-Dinner«-ről, melyet Harry Kimball Thaw amerikai milliomos a napokban adott. A pazar yankee Páris legszebb 100 hölgyét hívta meg ebédre, melynek költsége a 25,000 frankot meghaladta. Thawnak nem ez volt az első eredeti gondolata; a hol megtordul, pedig egyik főszervezője az utazás, mindenütt sokat beszéltet magáról. Párisban az az eszméje támadt, hogy a világáros leghíresebb szépségeit gyűjti össze lakomára. A fényes banketten megjelent többek közt *Liamade Pougy*, *La belle Otero*, *Clés de Mérode*, *Yvonne de Treville*, *di Rozario* stb. stb. egy szóval Páris leghíresebb színpadi és »bretli« szépségei, nemkülönben a »legelőkelőbb« télvilági hölgyek is. A párját ritkító ebéd a Champs Élysées legelőkelőbb vendéglőjében folyt le, hol egész Európában a legdrágábban lehet etkezni. A híres vendéglőt a cár egykori főszakácsa alapította. A mi ritka drága ételt és italt egy híres vendéglős rafinírozott elméje kigondolhat, az itt mind dúsan képviselve volt. A »Beauty-Dinner« mindegyik vendége drága ékszert talált szalvétájában emlék gyanánt. *Dian de Pougy*, kinek szépségét már a leghíresebb szobraszok, festők és költők megörökítették, ült a házi ur jobbján, a mig *Otero* asszony, a híres spanyol táncosnő, ki vagyont érő ékszereivel diszitve jelent meg, a pazar yankee baloldalán foglalt helyet. A zenét a Párisban most annyira kedvelt *Rigó* féle cigányzenekar szolgáltatta, melynek tüzes magyar nótái a »százszor szép« hölgyeket elbájolták. E zenekar most kincseket keres játékával a francia fővárosban.

Közgazdaság.

□ **Állatkiviteli tilalom.** Az ausztriai kormány tilalma folytán a sertéseknek a *Sertésvész* behurcolása miatt Ausztriába való bevitelle tilos Baranyavármegye pécsi, siklói és szentlőrinci járaiból; továbbá Somogyvármegye barcsi, csurgói, kaposvári, marcalii, nagyatádi és szigetvári járaiból és Kaposvár városból; végül Tolnamegye dombóvári, simontornyai, völgysegi és tamási járaiból. *Sertésorbánc* miatt tilos a bevitel Tolnamegye dunatöldevari járásából is.

□ **Vámilleték a jövő óra.** A vám illetékeknek ezüstben történő fizetésénél vagy biztosításánál a törvény értelmében szedendő aranyárkelet-pótlék 1900. évi augusztus óra huszonegy (21) százalékban allapított meg.

□ **Állatjárványok.** *Megyénkben* a legújabb statisztikai kimutatások szerint a következő állatjárványok uralkodnak: Léptene: mohácsi j. Doboka 2 u., Göresöny 1 u. Veszétség: baranyavári j. Csuzsa 1 u., mohácsi j. Lancsuk 1 u., Mohács 1 u., Német-Bóly 1 u., pécsváradi j. Kéménd 1 u. Takonykór és bőrféreg: baranyavári j. Magyar-Bóly 1 u., pécsi j. Szökéd 1 u., siklói j. Vejt 1 u. Sertésorbánc: baranyavári j. Karancs 8 u., pécsi j. Belvárd 32 u., Hasságy 5 u., Nagy-Budmér

32 u., pécsváradi j. Véménd 18 u., siklósi j. Bisse 16 u., Csarnota 21 u. Sertésvész: pécsi j. Hird 8 u., Patacs 6 u., pécsváradi j. Berkesd 9 u., Bozsok 13 u., Hidas 21 u., Kékesd 2 u., Várkony 4. u., siklósi j. Matty 20 u., Siklós 23 u., Tapolca 2 udvarban. *Somogy-megyében* veszettség 1 járásban, 1 községben, 1 udvarban; bőrféreg 1 járásban, 1 községben, 1 udvarban; rühkór 1 járásban, 1 községben, 1 udvarban és sertésvész 7 járásban, 24 községben, 100 udvarban lépett fel. *Tolnamegyében* lépfene 2 járásban, 2 községben, 2 udvarban; veszettség 3 járásban, 5 községben, 5 udvarban; bőrféreg 2 járásban, 2 községben, 2 udvarban; rühkór 1 járásban, 1 községben, 1 udvarban; sertésorbánc 2 járásban, 4 községben, 47 udvarban és sertésvész 6 járásban, 19 községben, 91 udvarban uralkodik jelenleg. *Pécsett* állatjárvány nem fordult elő.

TÁVIRATOK.

— **A kilencszázéves jubileum.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A „Bud. Tudósító” közli szövegrinti szövegét a kormány által a kilencszázéves magyar katolikus ünnepre vonatkozólag kiadott rendeletnek. Ez — ugymond — egészen más, mint a „Magyarság” apokrif rendelete. A ki ebben különbséget nem lát, — azon nem lehet segíteni.

— **Magyar ifjak diadala Párisban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Párisban az olimpiai versenyen ismét győztes lett öt magyar ifju.

— **A khinai háboru.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Shanghaiba folyton érkeznek fegyveres khinaiak. A „Times” szerint az oroszokat a bexerek Vantaiból kiszorították. Most Nincsvangban gyülekeztek *Hatszáz boxer elesett.*

Tiencsinben kétezer khinai katona és boxer körülfogott a pályaudvar előtt egy századot. Csak szuronyrohammal tudtak — veszteség után — kimenekülni.

Liu, nangkingi alkirályt, az idegenek barátját, Pekingbe hívták.

Hir szerint *Juansikai*, santungi kormányzó, a legbefolyásosabb ember seregei *megverték Tuan csapatait.*

A „Times”-nek írják Shanghaiból, hogy ha a segítő csapatok nem teszik lehetővé a nemzetközieseknek az offenzívát, a déli tartományokban teljes mérvben kitör a lázadás, mely már Kingeziben meg is kezdődött.

Londonba táviratozzák „Daily Express”-nek Shanghaiból: Egy tekintélyes khinai kereskedő, ki július 17-én Pekingből Shanghaiba érkezett s az idegenek borzasztó lemészárlásának szemtanrja volt, a következő részleteket mondta el:

— Láttam, a mint egy boxer csapat az európai asszonyokat az utcára hurcolta; ott levelelőztette és darabokra kaszabolta. Ruhájukat a nép közé hajították, mely győzelmi ordítással elrohant. Néhányan az asszonyok közül már meg voltak halva, mert *férjük vagy apjuk már előbb agyonlőtte őket*, nehogy élve kerüljenek a fenekedak kezébe. Láttam, a mint a *khinai katonák az európai gyermekek holtestét kardbégnyekön hordták körül.* Más katonák *célbavették ezeket az apró holtesteket és rájuk lőttek.* Peking körül háromszázezer, kitűnő modern fegyverrel felszerelt khinai és boxer táboroz. *Mindenütt a késbégnyig való háborut és az idegenek kiirtását hirdetik.* Nemcsak a szerződéses kikötőkben, hanem az ország belsejében is meg akarják ölni az összes keresztényeket. A boxer vezérek nagy díjakat tűztek ki minden fehér ember fejére; ezenkívül óriási zsákmányt helyeznek kilátásba a gyilkosoknak.

Nyilt-tér. *)

Nyilatkozat.

Decleva Ferenc urral szemben felmerült becsületbeli ügyemben a mai napon megbízott segédeimtől a következő levelet vettem:

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

• Tekintetes

Szebényi Simon
megyei árvászéki kiadó urnak

Pécsett.

Megbizása folytán van szerencsénk tisztelettel értesíteni, hogy folyó évi július hó 18-án délután 3 órakor Baranyavármegye székhelyében lévő hivatalos helyiségében *Decleva Ferenc* vármegyei tisztviselő urat felkerestük, tőle az Önön elkövetett sértésért magyarázatot, illetve elégtételt kértünk, mely alkalommal, — dacára annak, hogy *Decleva Ferenc* ur előttünk három ízben is kijelentette, hogy sem az ön által terhére rovottakat, sem olyat, mi az ön becsületét legkevésbé is sérthetné, nem mondott — segédeinek megnevezését ígerte.

A törvényes 24 óra leteltéig, azaz folyó évi július hó 19-ének délután 3 órájáig *Decleva Ferenc ur segédeit nem nevezte meg*, hanem *felszólításra ismételtén kijelentette, hogy a terhére rovottakat, sem pedig ahhoz hasonlót vagy sértőt Önről sehol sem mondott.*

Minek folytán mi a felmerült becsületbeli ügyet az Ön részéről lovagias uton befejezettek nyilvánítjuk s megtisztelő megbízásunkat ezennel visszaadjuk.

Pécsett, 1900. július hó 20-án.

Tisztelettel

Majorossy Viktor s. k.
m. kir. honvédszár főhadnagy.

Horkay Elemér s. k.
hirlapíró.

mint Szebényi Simon ur megbízottai.

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazok, kik a felejthetetlen jó férj, atya, illetve rokon

LECHNER ANTAL

elhunyta alkalmából koszorúk küldése, részvétnyilatkozatok s a temetésen való megjelenéssel mérhetlen bánatunkat enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton is hálás köszönetünket.

Pécs, 1900. július hó 20-án.

A gyászoló család.

Ezen rovat alatti hirdetések ára
10 szóig 40 fillér, — minden
további szó 4 fillér.

APRÓ HIRDETÉSEK.

KISHIRDETÉSEK elfogadtnak a kiadóhivatalban és az elárúsító helyeken.

Lapunk egyes számai kaphatók és kishirdetések elfogadtnak a következő helyeken:

Breisach Aranka,
(tőzsde, Irgalmasok-utca 2. sz.)

Grosz József,
(tőzsde, Jókai-tér.)

Gyimóthy Gyula,
(fűszerkereskedés, Vásár-tér sark án.)

Habler Anna,
(tőzsde, Pécsi Takarékpénztár átellen.)

Herdlein-féle tőzsde,
(Király-u. Lyceum-templom átellen.)

Kugler József,
(fűszerkereskedő, Makár-utca)

Léhner Béla,
(fűszerkereskedés, Korona-vendéglő.)

Molnár János,
(fűszerkereskedés, Király-utca.)

Rözge István,
(fűszerkereskedés, Bátor és Klimó-u. sark.)

Sipos János,
(fűszerkereskedés, Pálya-utca.)

Özv. Tausz Vilmosné,
(dohánytőzsde, Király-utca 1. sz.)

Legszebb névjegyek, meghívók és egyéb nyomtatványok Taizs József könyvnyomdájában kaphatók.

Ugyanott *írószerek és papírok* nagy választékban raktáron tartatnak.

Duplex petroleum lámpák

— gázvilágítás bevezetése miatt — olcsó áron eladók.

Cim a kiadóhivatalban.

Bármely perctől kezdve kiadó az Árpád-utca 31. sz. alatt egy földszintes, egy szoba-, konyhából álló utcza lakás.

Cserépkályhák, régi alakúak, olcsó áron eladók. Ér-

deklődők forduljanak a kiadóhivatalhoz.

Vasalt boltajtó, használt, 15 frtért eladó. Cim megtudható a kiadóhivatalban.